

Sørensen steingir

eftir at hava handlað
á Argjum í 27 ár.

Komandi týsdag er seinasti dagur hjá argjafólki at keypa sær ein døgurðabita ella aðrar hvønn dagsvørur hjá Sørensen á Argjavegi 36. Tí mikudagin eru handilshurðarnar stongdar. Og lata ikki upp aftur, í hvussu er ikki við Paul Sørensen og konuni Helenu aftan fyri skivuna.

Paul Sørensen byrjaði at handla á Argjum í 1961. Tá hevði hann havt handil í Krókabrekkuni í Havn í tvey ár, og síðani krigslok hevði hann arbeiðt í Vági. Á loranstøðini og síðani fyrifallandi arbeiði í bygdini.

— Tíðirnar í Danmark beint eftir heimsbardagan vóru alt annað enn góðar og tók eg ta avgerð at flyta til Føroya. Dámdi mær ikki her, kundi eg altíð sleppa heim aftur. Men hetta gjørdist ongantíð aktuelt. Mær dámdi sera væl frá fyrsta degi. Mær hevur altíð dámt væl at læra onnur fólk at kenna. Teirra mál, mentan og søgu og síðani at seta seg inn í hesi viðurskipti og skilja tey, sigur Paul Sørensen.

Spurdur um hvussu ein danskur handilsmaður

varð móttikin á Argjum, sigur hann, at hann hevur ongantíð møtt illvild frá øðrum enn fullum fólki og byttlingum, men tey kanst tú eins væl hitta í Keypmannahavn og aðrastaðni, sigur Paul — ella Sørensen. Annað hevur hann neyvan verið róptur.

Fyrst í sekstíárunum var bert ein annar handil á Argjum. Tað var Richard Mortensen, sum handlaði longur úti á Argjum.

Fyrsta handilshelið hjá Sørensen var 19 fermetrar stórt — men nóg stórt til hann fyrst í sjeytiárunum víðkaði handilin til tað hann er í dag.

Handil — sum ein músafella

— At handla er sum at koma í eina músafellu. Tað er lætt at sleppa inn, men verri at koma burtur úr aftur, sigur Sørensen, men dylur ikki fyri, at hetta hevur dámt honum, hóast hetta er hart liv, tí kappingin er stór.

Honum dámar einki stórar handilsfyrirtekur og heldur ikki teirra handils-moral. Tess størri ein handil er, tess fleiri við-

Helena og Poul Sørensen fara nú at gevast at handla á Argjum.

skiftafólk og harvið størri møguleiki at hava allar vørur at selja. Tað kann ein vanligur keypmaður ikki.

Paul Sørensen heldur, at yvirbjóðingin av tilbúðum er bert av tí illa. Hetta brýtur bert niður — bæði fyri teir smærru og størri handlarnar, og mangan verður selt fyri lægri pris enn tað vørur verður keypt fyri. Tá er sjálvandi neyðugt at seta vinningin á aðrar vørur. Hetta er ómoralskur handilsskapur. Hetta er sum danir siga um »gyngerne og karusellen«, leggur Sørensen afturat.

»Den frie købmand«

Eitt hitt fyrsta »Den frie købmand« skelti um okkara leiðir kom upp á Argjum. Uttan á handlinum

hjá Sørensen. Var tað fyrri at skapa sær ein serligan identitet?

— Nei, sigur Sørensen brosandir. Hetta var fyrst og fremst til prýðis og fyrri at siga frá, at her finnur tú ein keypmann. Men umframt hetta helt eg tað hava ávísar fyrimunir, sum eisini míni viðskiftafólk kundu fáa nýttu av, við at hava gott samstarv við hetta danska keypmannafelag.

Hetta hevði einki við tín »alsk« til Keyppssamtøkuna at gera?

— Tað er ov nógv sagt. Eg eri ikki ein av teimum allergisku móttvegis Keyppssamtøkuni, sjálvt um eg ikki haldi, at hon hevur nakra orsök at vera til. Keyppssamtøkan hevur yvirleifað seg sjálva og er í dag bert ein vanligur handil.

— Nógvi ímillum fyrr, tá spurningurin var millum liv og deyð. Tá var tankin góður. Danska andeilsrørslan eigur sín stóra part av heiðrinum fyrri, at dansku bóndunum er liv lagað.

Fær ikki fólk

Paul og Helena hava ikki verið heilt einsamøll í handlinum. Tey hava eisini havt annað fólk at hjálpa til, men nú hesi hava sagt starvið frá sær, hevur verið ógjørligt at fáa fólk istaðin.

— Vit kundu hildið fram nøkur ár enn, men ikki púra einsamøll. Tað verður ov tungt, sigur Paul Sørensen, sum kortini ikki fer at ganga fyri einki, hóast hann sleppur handlinum.

Hann hevur altíð havt stóran áhuga fyri bók-

mentum og tónleiki og tað er ikki so lítið, sum hann hevur týtt av føroyskum til danskt. Eitt tað seinasta var tónleikaverkið Jesus og Makedonarin, sum Paul Sørensen týddi til danskt og sum tónasmiðurin Pauli í Sandagerði nú í felag við Paul Sørensen er farin at skap-samsvar millum tekst og tónleik.

tór.-

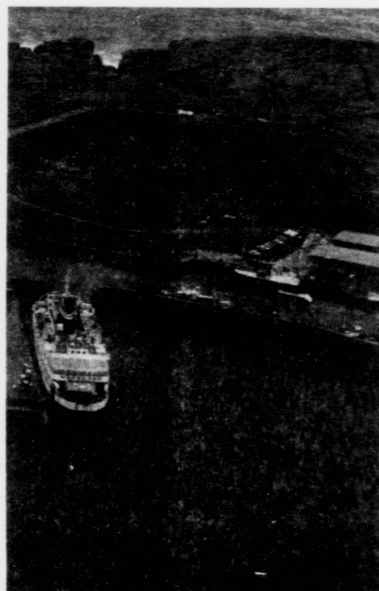
Fáa møguliga arbeiði aftur í heyst

Í lätuni er lítið arbeiði á frimerkjadeildini í Hvalba, og flestu av teimum fólki, sum arbeiddu har, hava fingið boð um, at har verður einki arbeiði komandi mánaðarnar. Hetta eru starvsfólkini ikki sørt ónøgd um.

Síðani frimerkjadeildin lät upp í Hvalba fyrr í ár hava eini tiggju fólk arbeitt har, men góvust til páskar.

Vit hava spurt okkum fyrri hjá leiðsluni av frimerkjadeildini, sum sigur, at fólkinu vóru sett í fyrilsstarv. Hetta varð gjørt, tí tá var serliga nógv arbeiði, sum lá niðurfyri. Í lätuni er ikki so nógv arbeiði, men roknað verður við, at meira verður at gera í heyst. Tá fáa tey møguliga arbeiði aftur, verður sagt.

tór.-

Fundast um Sands havn

Hósdagin hevði bygðarráðið á Sandi fund við landsverkfrøðingin um útbýggingarætlanirnar av Sands havn.

Jákup B. Mohr, bygðarráðslimur, vónar, at tað fer at bera teimum til nú at leggja seinastu hond á fyrireikingararbeiðið, soleiðis at Landsbyggifelagið kann tekna liðugt og bjóða arbeiði út, soleiðis at byrjast kann beint eftir summerfrítíðina.

Sands bygðarráð fekk játtað 65% av 30 milliónum til hesa útbýgging av stóru havnaætlanini hjá lögtinginum.

Arbeiðið er at leingja

verjugarðin sunnan fyri Sands havn einar hundrað metrar og at gera nýggja havn beint sunnan fyri flakavirkið. Nýggja havnin verður sjey metrar djúp og 110 ferðir 150 metrar til viddar. Síðsta summer varð verandi havnin dýpd niður á sjey metrar og harafturat var innsiglingin gjørd klár til nýggju havnina.

Jákup Birgir Mohr roknar við, at nýggja havnin fer at gera tað munandi tryggari hjá bátunum og arbeiðið hjá flakavirkinum nógv meira arbeiðsligt.

tór.-